

Діана Хмелевська – дослідниця історії Кухченської церкви

До списку зятя-
тих пошуковців і до-
слідників минувшини

◆ КРАЄЗНАВСТВО

нашого краю можна
сміливо долучити ім'я
Діани Миколаївни
Хмелевської, урод-
женки міста Брест Рес-
публіки Білорусь, пра-
щури котрої кріпили
віру на землі нашій по-
ліській ще на початку
дев'ятнадцятого сто-
ліття. Зайнявшись до-
сконало вивченням
свого родоводу ко-
лишній фармацевт, а
нині зятятий історик-
дослідник і докумен-
таліст Діана Миколаїв-

на віднайшла документи, що стосуються історії церкви села Кухче.

Ще в 1806 році брестським єпископом Булгаком був назначений на служіння в церкву села Кухче тодішнього Пінського повіту Афанасій Левашкевич – прапрапрапрадід пані Діани. Сини Левашкевича у різних степенях священства служили в багатьох приходах Пінського повіту. Тож, ревно вивчаючи все, що пов'язано з родом Левашкевичів, Діана Миколаївна збрала чимало свідчень з білоруських архівів (Мінського та Гродненського), що стосуються Кухченської та Храпинської церков. Довгий час жінка шукала можливість передати зібрані матеріали на Зарічненщину. Нарешті, завдяки інтернетресурсам, познайомилась зі своєю одностудницею – членом Національної спілки краєзнавців України Валентиною Миколаївною Тумаш. Тож, спільними стараннями обох, ми неза-

баром зможемо відкрити нові цікаві сторінки історії нашого краю. Насамперед ця новина має потішити вихідців сіл Кухча та Храпин. Бо ж маємо знати, любити і шанувати все те, що пов'язане з нашою вотчиною. В одному зі своїх листів до Валентини Миколаївни Діана Хмелевська написала: «Мені завжди хотілось зайнятися вивченням історії роду. Інтерес цей був навіть не з молодих років, а ще з усвідомленого дитинства. Я - корінна брестчанка. Мої пра, по лінії бабусі, побудували дім в Бресті ще до Першої світової війни. Мені глибоко цікаве все, що пов'язане з малою Батьківщиною і взагалі - з історією цього регіону. На сьогоднішній день уже доволі багато знаю про своїх пращурів по різних лініях. Це велике задоволення і для душі, і для розуму.» Хотілося б, аби кожен із наших краян відчував ось таке дивовижне задоволення, торкаючись історії свого краю, шануючи пам'ять усіх тих, хто жив, творив, плідно трудився на його теренах.

Галина ГАВРИЛОВИЧ

Полісся. - № 13/5 квітня 2018 р./